

fra 1851 —, drog han deraf nogle Slutninger, som det er mig uforklarligt, at Noget kunde drage. Lad mig sige til det ærede Medlem, at hans Slutning passede ypperligt til alt det Øvrige; thi han endte med at sige: Men jeg frygter for, at da Ministeren nu har faaet fuld Ret til at beskikke Præsteembederne, bliver der ikke Pension til Præsternes Børn eller Enker, og saa kunde de blive sindsyge derover, og vi kunde faae at se tiggende Præster ved vore Døre. Jeg tror dog nok, at den Slutning gjorde Udfillige betænkelige med Hensyn til Gyldigheden af, hvad det ærede Medlem fremkom med, selv naar han med stor Kraft udraabte, at vi havde gjort os fortjente til at miste Bølgernes og dette Things Tillid. Jeg kan have megen Agtelse for det ærede Medlem (Berg: Det lader det ikke til!). So! men saa megen Agtelse har jeg ikke for ham, at jeg, naar han fremkommer med Noget, der er urimeligt og overdrevent, dog skulde bifalde det; saa megen Agtelse har jeg ikke for Noget, heller ikke for det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg); thi det vilde ikke være Agtelse, vel beset. Det ærede Medlem for Slagelse (Lauber) gav et længere Foredrag til Bedste, hvis Indledning var den, at medens vi vare overmaade spjelige overfor Ministeriet, vare vi derimod overordentlig brøfjige (Lauber: Det Udtryk brugte jeg ikke.) overfor ham og hans Meningsfæller, hvorimod han udvillede, at han og hans vare overmaade sagtmodige og langmødige. Ja, derom kunne de Herrer jo selv læse ved at læse Slutningen af Betænkningen. De kunne da faae en Forestilling om de Herrer's Sagtmodighed og Langmødighed, og jeg tror just heller ikke, at det ærede Medlems Foredrag var saa overmaade stiftet til at overbevise os om hans Sagtmodighed og Langmødighed. Det ærede Medlem talte om hans og hans Meningsfællers neutrale Stilling og om, hvor frevelig de have ladet os behandle Finantsloven, medens de selv have staaet i en tilbagetrukket og ustyrlig Stilling, og han syntes, at det var skrækkeligt, at der dog ikke havde kunnet bringes Noget ud deraf. Men jeg henviser til Kjendsgjerninger; det er nogle haardnattede Krabater. Heller ikke den Stilling, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har indtaget hverken før eller efter Sul, forekommer mig at have været saa overmaade frevelig og neutral; men derom skal jeg lade det ærede Herrer selv dømmes. Jeg skal ikke udtale mig derom, men kun sige, at jeg ikke har mærket særlig Brøfjighed overfor de Herrer. Det ærede Medlem for Rødding (Berg) optraadte i Gaar i et roligt Foredrag og blev svaret med No; men naar der kommer saadanne urimelige Ting, som jeg har nævnt, maa man undskyldes, at vi svare. Ja, den Argumentation, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) brugte, har jeg egentlig allerede gjenemgaaet med det Samme. Jeg har viist ham, at disse Resolutioner kunde netop

udstedes i Henshold til, hvad der blev vedtaget i Fjor, og navnlig viist ham, at, naar han har talt om, at dette Punktum var uden Begrænsning, var det netop begrænset af Ordene: „hidtilgjældende Regler“. Maaſke kunne de Ord forandres saaledes, at det bestemt blev udtrykt hvad der tænkes derved, at det kun er specielt fongelige Resolutioner, der sigtes til. Det kunne vi tage under Overveielſe til tredie Behandling; men naar det ærede Medlem i sit Foredrag — derimod vil jeg ogsaa fra min Side gjøre Indsigelse — sagde, at vi ellers ikke skulde være saa utilfredse med, hvad Kirkeministeren gjorde; thi han havde begyndt med Toppen, men naar saa Flertallet fik Magten kunde vi gaa længere ned, maa jeg i Manges Navn nedlægge Indsigelse derimod. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) har allerede gjort det Samme for sit og for Flertallets Bedkommende. Jeg kan iøvrigt lade dette Foredrag ligge; thi det er blevet grundigt imødegaaet af det ærede Medlem fra Røen (Bojsen). Jeg slutter derfor med at gjentage, at de, der stemme imod det sidste Punktum, derved give tilkjende, at de ikke ønske en Ordning af denne Sag i Mar og ikke ere bange for, at Ministeren skal foretage en almindelig Fordeling af de indbragne Midler.

Formanden (Krabbe): Jeg tror at skylde de ærede indtegnede Talere at gjøre opmærksom paa, at deres Tal er ni, og at den Tid, der er tilbage til at forhandle i, i Fald vi skulle kunne slutte dette Affnit i dette Møde, omtrent vil være 2 Timer.

Suel: Jeg skal med Fornoielse følge den ærede Formands Anmodning og fatte mig i størst mulig Korthed. Det, der har bragt mig til at ønske Ordet, var en Ytring, som faldt i Gaar fra et æret kjøbenhavns Medlem, der er Medlem af Finantsubvalget, angaaende den til Digteren Høstrup foreslaaede Hædersgave. Det blev antydet, at en medvirkende Grund til, at man foreslog en saadan Hædersgave til denne Digter, kunde være den, at det ikke var ubekendt, at denne Digter i de senere Aar hylkede en Politik, der stemmede med den, som fulgtes af Flertallet i denne Sal. Jeg tror ikke, at det er rigtigt at lade en saadan, jeg vil ikke sige Paastand, men Hentydning staa uimodsagt, thi jeg er overbevist om, at den er urigtig. Jeg veed bestemt, at for mit Bedkommende stemmer jeg ikke for den foreslaaede Hædersgave af den antydede Grund. Det ærede Medlem gav, saa forekommer det mig, en temmelig ensidig Karakteristik af Digteren Høstrups Fortjenester. Han sagde, at de Helte, han nærmest havde fremstillet, vare Studenter, og de, som han persiflerede, vare Haandværkere og Landsbydegne. Det er virkelig ikke Tilfældet. Den, som kan paaſtaa det, har ikke gjort sig tilstrækkelig bekendt